Středa 20. října 2021

P9_TA(2021)0429

Účinnost využívání finančních prostředků z Fondu solidarity EU členskými státy v případě přírodních katastrof

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 20. října 2021 o účinnosti využívání finančních prostředků z Fondu solidarity EU členskými státy v případě přírodních katastrof (2020/2127(INI))

(2022/C 184/05)

Evropský parlament,

— s ohledem na článek 175, čl. 310 odst. 5 a článek 325 Smlouvy o fungování Evropské unie,

— s ohledem na články 2, 3 a 21 Smlouvy o Evropské unii (SEU),

— s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 2012/2002 ze dne 11. listopadu 2002 o zřízení Fondu solidarity Evropské unie ([1]) (nařízení o EUSF) a jeho následné změny ze dne 15. května 2014 a 30. března 2020,

— s ohledem na závěrečnou zprávu ze dne 7. prosince 2018 o následném hodnocení Fondu solidarity Evropské unie 2002-2016,

— s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise ze dne 15. května 2019 o hodnocení Fondu solidarity Evropské unie 2002–2017 (SWD(2019)0186),

— s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/461 ze dne 30. března 2020, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 2012/2002 za účelem poskytnutí finanční pomoci členským státům a zemím, se kterými se jedná o jejich přistoupení k Unii, jež jsou vážně postiženy závažným ohrožením veřejného zdraví ([2]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 18. května 2021 o přezkumu evropské politiky sousedství ([3]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 17. dubna 2020 o koordinovaných opatřeních EU v boji proti pandemii COVID-19 a jejím následkům ([4]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 1. prosince 2016 o Fondu solidarity Evropské unie: hodnocení ([5]),

— s ohledem na zvláštní zprávu Evropského účetního dvora (EÚD) č. 3/2008 ze dne 15. dubna 2008 „Evropský fond pro strategické investice: jak rychle, efektivně a pružně funguje?;

— s ohledem na zvláštní zprávu Účetního dvora č. 24/2012 ze dne 3. srpna 2013 s názvem „Reakce Fondu solidarity Evropské unie na zemětřesení v oblasti Abruzzo v roce 2009: relevance a náklady opatření“,

— s ohledem na článek 54 jednacího řádu,

— s ohledem na stanovisko Rozpočtového výboru,

— s ohledem na zprávu Výboru pro rozpočtovou kontrolu (A9-0273/2021),

([1]) Úř. věst. L 311, 14.11.2002, s. 3.
([2]) Úř. věst. L 99, 31.3.2020, s. 9.
([3]) Přijaté texty, P9_TA(2021)0220.
([4]) Úř. věst. C 316, 6.8.2021, s. 2.
([5]) Úř. věst. C 224, 27.6.2018, s. 140.

A. vzhledem k tomu, že Fond solidarity Evropské unie (EUSF) byl zřízen v roce 2002 jako reakce na rozsáhlé záplavy ve střední Evropě v létě 2002; vzhledem k tomu, že byl vytvořen za účelem poskytování finanční pomoci členským státům a kandidátským zemím postiženým přírodními katastrofami, jako jsou povodně, zemětřesení nebo bouře; vzhledem k tomu, že EUSF se stal jedním z hlavních nástrojů Unie pro obnovu po havárii a konkrétním projevem solidarity v Unii;

B. vzhledem k tomu, že EUSF je jedním z nejkonkrétnějších projevů solidarity Unie, již všichni občané Unie očekávají v případě přírodních katastrof nebo závažných mimořádných událostí v oblasti veřejného zdraví; vzhledem k tomu, že Parlament ve svém usnesení o koordinovaném postupu EU v boji proti pandemii COVID-19 a jejím důsledkům poukázal na to, že solidarita mezi členskými státy není dobrovolná, ale je ve skutečnosti základní hodnotou Unie, jak je stanoveno v článku 3 SEU, a povinností vyplývající mimo jiné z článků 2 a 21 SEU; vzhledem k tomu, že Parlament ve stejném usnesení naléhavě vyzývá Komisi, aby posílila všechny složky svého krizového řízení a mechanismy reakce na katastrofy;

C. vzhledem k tomu, že regulační rámec EUSF byl v letech 2014 a 2020 pozměněn, což odráží potřebu zjednodušit postupy a rozšířit oblast působnosti fondu tak, aby zahrnovala případy ohrožení veřejného zdraví, jako je COVID-19;

D. vzhledem k tomu, že v rámci EUSF bylo vyplaceno celkem 6,548 miliardy EUR, v průměru 339,9 milionu EUR ročně; vzhledem k tomu, že částky vyplácené za rok se rok od roku výrazně mění; vzhledem k tomu, že prostředky nevyužité v daném roce lze převést do následujícího roku a vzhledem k tomu, že je možné využít prostředky přidělené na příští rok předem a poskytnout potřebnou flexibilitu při řešení nepředvídaných katastrof;

E. vzhledem k tomu, že výdaje z EUSF vzrostly z pětiletého průměru přibližně 270 milionů EUR v období 2002–2015 na pětiletý průměr ve výši 534 milionů EUR v letech 2016 až 2020; vzhledem k tomu, že tento nárůst byl způsoben kombinací nárůstu škod a zvýšením částky vyplácené za škodu; vzhledem k tomu, že tento nárůst je rovněž odrazem přidané hodnoty fondu;

F. vzhledem k tomu, že v důsledku změny klimatu se závažnost a četnost přírodních katastrof a mimořádných situací v oblasti veřejného zdraví jistě zvýší, což znásobí potřebu silného a dobře fungujícího mechanismu pro obnovu po katastrofách;

G. vzhledem k tomu, že nový víceletý finanční rámec (VFR) zahrnuje nové rozpočtové krytí nazvané „rezerva na solidaritu a pomoc při mimořádných událostech“ sdružující EUSF a rezervu na pomoc při mimořádných událostech, jež má reagovat jednak na mimořádné situace vyplývající z velkých katastrof v členských státech nebo v přistupujících zemích (EUSF), jednak na konkrétní naléhavé potřeby v Unii nebo v zemích mimo Unii, zejména v případě humanitárních krizí (rezerva na pomoc při mimořádných událostech);

H. vzhledem k tomu, že některé regiony jsou strukturálně zranitelné vůči určitým opakujícím se přírodním katastrofám, jako jsou povodně, intenzivní seismická nebo vulkanická aktivita nebo krize v oblasti veřejného zdraví, a vyžadují proto zvláštní proaktivní přístup;

I. vzhledem k tomu, že lhůtu pro plné uvolnění grantu lze ještě zkrátit, aby bylo možné uspokojit naléhavou potřebu solidarity Unie;

1. zdůrazňuje skutečnost, že v letech 2002 až 2020 EUSF uvolnil více než 6,5 miliardy EUR na pomoc při 96 katastrofách ve 23 členských státech a v jedné přistupující zemi; konstatuje, že nejvyšší počet žádostí byl podán na pokrytí škod způsobených povodněmi, přičemž do této kategorie spadá více než 60 % podporovaných katastrof; dále konstatuje, že zemětřesení byla událostmi, které způsobily největší celkové finanční škody, na něž připadá 48 % podpory poskytované v rámci EUSF;

2. konstatuje, že v rámci koordinovaného balíčku Unie opatření reagujícího na pandemii COVID-19 byla oblast působnosti EUSF rozšířena nařízením (EU) 2020/461, které vstoupilo v platnost dne 1. dubna 2020; Vítá skutečnost, že krize v oblasti veřejného zdraví nyní spadají do působnosti EUSF, což v případě potřeby umožňuje jeho mobilizaci na podporu nejpostiženějších členských států a přistupujících zemí; vítá skutečnost, že v průběhu této revize došlo ke zvýšení sazby záloh vyplacených postiženým zemím z 10 % předpokládané výše pomoci (omezené na maximální částku 30 milionů EUR) na 25 % (omezeno na maximálně 100 milionů EUR); vybízí členské státy, aby tohoto ustanovení plně využívaly v úzké spolupráci s regionálními a místními orgány;

Středa 20. října 2021

3. konstatuje, že v březnu 2021 Komise navrhla balíček ve výši téměř 400 milionů EUR v rámci EUSF pro 17 členských států a 3 přistupující země s cílem bojovat proti ohrožení zdraví způsobeného onemocněním COVID-19; konstatuje, že tyto finanční prostředky budou pokrývat část veřejných výdajů vynaložených na financování lékařských a osobních ochranných prostředků, mimořádné podpory obyvatel a opatření na prevenci, sledování a kontrolu šíření nemocí;

4. zdůrazňuje, že i přes význam krize způsobené onemocněním COVID-19 musí EUSF i nadále poskytovat podporu zemím, které se zotavují z přírodních katastrof; zdůrazňuje, že změna klimatu je jednoznačnou realitou, a proto je nezbytné jednat i ve střednědobém a dlouhodobém horizontu; je i nadále znepokojen, co se týče dostatečnosti financování z EUSF, zejména s ohledem na rozšíření jeho oblasti působnosti a sloučení s rezervou na pomoc při mimořádných událostech ve VFR na období 2021–2027; konstatuje, že rezerva na solidaritu a pomoc při mimořádných událostech má maximální strop ve výši 1,2 miliardy EUR;

5. vyjadřuje politování nad tím, že z důvodu rozpočtových omezení obdrží země žádající o podporu v důsledku pandemie COVID-19 v roce 2020 méně než 50 % potenciální částky pomoci; je i nadále znepokojen zdroji, které má EUSF k dispozici od roku 2021 do roku 2027, zejména s ohledem na jeho širší oblast působnosti; domnívá se proto, že je nezbytné sledovat, zda celková výše finančních prostředků a ustanovení o přidělování prostředků pro SEAR mají dopad na účinnost EUSF s ohledem jednak na rozšíření jeho působnosti a jednak počet a rozsah katastrof;

6. vítá skutečnost, že reforma z roku 2014 vyjasnila kritéria přípustnosti regionálních katastrof a zvýšila míru jejich schvalování z 31 % na 85 %; uznává, že se jednalo o důležitý krok směrem ke zvýšení předvídatelnosti procesu podávání žádostí a účinnosti Fondu solidarity EU; upozorňuje, že je rovněž důležité přihlížet k odhadovaným nákladům, pokud jde o finanční aspekty škod na životním prostředí způsobených katastrofou;

7. připomíná, že zvláštní pozornost by měla být věnována nejvzdálenějším regionům, které zažívají obtížné klimatické podmínky, což vážně brání jejich rozvoji; považuje proto za zásadní, aby byla přijata zvláštní opatření pro nejvzdálenější regiony a všechny oblasti, které jsou obzvláště ohroženy přírodními katastrofami, jako jsou ostrovy, horské regiony a řídce osídlené regiony;

8. zdůrazňuje, že je třeba uvolnit finanční pomoc z EUSF pro regiony a oblasti v Unii, které jsou zvláště postiženy přírodními katastrofami; domnívá se, že finanční pomoc poskytovaná z fondu musí být spravedlivě rozdělena mezi nejpostiženější regiony a oblasti členských států;

9. zdůrazňuje vysokou přidanou hodnotu fondu, pokud jde o podporu nouzových opatření a úsilí o oživení, jakož i zmírnění finanční zátěže pro vnitrostátní, regionální a místní orgány, a to i v případě, že je třeba provést zlepšení v oblasti rychlosti, soudržnosti, účinnosti a podpory intervencí;

10. zdůrazňuje důležitou úlohu prevence a řízení rizik katastrof v EU; vyzývá Komisi, aby usnadnila vypracování koordinovaného plánu pro přesné a rychlé posouzení škod; vyzývá každou přijímající zemi, aby ve svých zprávách o provádění podrobně popsala preventivní opatření, která přijala nebo plánuje přijmout, včetně toho, jak využije strukturální fondy Unie k omezení budoucích škod a pokud možno k zamezení opakování podobných přírodních katastrof; zdůrazňuje, že budoucí výzvy, ať již se týkají změny klimatu, nebo ohrožení veřejného zdraví, vyžadují především preventivní politiku; konstatuje, že EUSF je ze své podstaty nápravný; připomíná proto, že je třeba dosáhnout účinné součinnosti s dalšími politikami a programy Unie, zejména s fondy politiky soudržnosti, mechanismem civilní ochrany Unie, Zelenou dohodou pro Evropu a s politikami a programy Unie, které podporují prevenci katastrof a řízení rizik; požaduje revizi EUSF s cílem zajistit, aby v něm byla zakotvena zásada „obnovy k lepšímu“ („build back better“);

11. připomíná význam dodržování zásad právního státu a ochrany finančních zájmů Unie; domnívá se proto, že Komise, Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF), Evropský účetní dvůr (EÚD) a případně Úřad evropského veřejného žalobce (EPPO) by měly mít možnost sledovat provádění EUSF v rámci svých pravomocí a v souladu se svými výsadami;

12. zdůrazňuje, že je třeba, aby Komise poskytovala členským státům praktickou podporu, zejména pokud jde o odhad škod, a vybízí Komisi, aby zajistila šíření osvědčených postupů, pokud jde o správu věcí veřejných a využívání struktur institucionální koordinace v případě katastrof; zdůrazňuje, že v případech závažných zemětřesení nebo rozsáhlých záplav si zmírnění následků může vyžádat více času než v případě jiných přírodních katastrof; domnívá se, že by se to mělo v každém případě odrazit v budoucí revizi EUSF, zejména pokud jde o to umožnit dostatečnou dobu čerpání po uplynutí stávajících lhůt pro podávání žádostí;

Kvalita žádostí

13. s politováním konstatuje, že kvalita žádostí o financování se liší a že to může proces mobilizace prodloužit; konstatuje, že odhad škod je v tomto ohledu často nejobtížnější, a to kvůli problémům při shromažďování údajů, překrývání a zdvojování a při vývoji souhrnných údajů v souladu s požadavky Komise; vyzývá Komisi, aby zavedla požadavky, které budou co nejjednodušší a přímočaré, a aby zároveň zachovala nezbytnou míru podrobnosti; vyzývá Komisi, aby vytvořila společný nástroj nebo systém na posílení schopnosti příjemců dodržovat standardizované přístupy pro kvantifikaci údajů o ztrátách v případě katastrof a systémy shromažďování údajů o ztrátách, čímž se sníží administrativní zátěž a co nejvíce zjednoduší postup podávání žádostí;

14. zdůrazňuje důležitou úlohu místních orgánů, zejména obcí, nevládních organizací a občanské společnosti při poskytování údajů v terénu vnitrostátním orgánům; zdůrazňuje proto, že účinná spolupráce s místními orgány a nevládními organizacemi může rovněž zvýšit kvalitu žádostí; vyzývá členské státy, aby vytvořily účinné koordinační mechanismy s cílem plně využít údaje poskytované nevládními organizacemi;

15. zdůrazňuje, že shromažďování údajů pro žádosti o pomoc z EUSF z důvodu krizí v oblasti veřejného zdraví je pro jednotlivé země novinkou, a může se proto ukázat jako obzvláště náročné; vyzývá Komisi, aby této otázce věnovala zvláštní pozornost a aby země všemi možnými způsoby podporovala, a to i poskytováním technické podpory;

16. vyjadřuje politování nad tím, že nařízení o EUSF v současné době neumožňuje podávat žádosti o podporu na přeshraničním základě, přestože některé oblasti, které jsou obzvláště zranitelné vůči přírodním katastrofám, například hornaté regiony, často přesahují hranice;

Včasný zásah

17. konstatuje, že podle článku 1 nařízení o EUSF, byl EUSF zřízen s cílem umožnit Unii „rychle, účinně a pružně reagovat na mimořádné situace“; konstatuje, že EÚD ve své zvláštní zprávě č. 3/2008 dospěl k závěru, že EUSF nereagoval rychle na mimořádné události, neboť doba mezi katastrofou a platbou obvykle činila přibližně jeden rok; konstatuje, že tato doba se po reformě EUSF z roku 2014 snížila jen mírně, jak bylo zdůrazněno v hodnocení EUSF z roku 2018; je i nadále znepokojen budoucí délkou postupu podle nového VFR, který zahrnuje rozpočet EUSF v rámci rezervy na solidaritu a pomoc při mimořádných událostech;

18. připomíná, že je klíčové, aby pomoc a finanční prostředky byly postiženým regionům zasílány co nejrychleji, nejsnadněji a nejpružněji; v tomto ohledu připomíná význam součinnosti mezi mechanismem civilní ochrany Unie, složkou Evropského fondu pro regionální rozvoj pro přizpůsobení se změně klimatu a programy územní spolupráce a EUSF; zdůrazňuje, že tato součinnost má zásadní význam pro zajištění komplexní a rychlé reakce na mimořádnou situaci a zároveň pro zajištění silného souboru opatření na podporu odolnosti;

19. je znepokojen skutečností, že navzdory zvýšení zálohových plateb z 10 % na 25 % předpokládaného finančního příspěvku je průměrná doba pro jejich vyplacení stále velmi dlouhá (přibližně pět měsíců);

20. opětovně vyzývá Komisi, aby zvážila pružnější řešení a zejména aby pokračovala ve své práci na pokynech pro zjednodušené využívání EUSF s cílem usnadnit činnost vnitrostátních, regionálních a místních orgánů a aby pokračovala v práci na zjednodušení a urychlení postupu podávání žádostí pro členské státy, například tím, že bude věnovat zvláštní pozornost zjednodušení žádostí o aktivaci EUSF v několika regionech v souvislosti s přeshraničními katastrofami, aby se zajistila rychlejší reakce na intenzifikaci závažných a regionálních přírodních katastrof a závažných mimořádných událostí v oblasti veřejného zdraví; naléhavě vyzývá Komisi, aby vytvořila mechanismus, jehož prostřednictvím bude poskytována finanční podpora členskému státu v mimořádné situaci bez ohledu na to, zda byl využit roční rozpočet EUSF;

21. s politováním konstatuje, že překlad dokumentů nebo jiné specifické technické problémy mohou způsobit značná zpoždění v různých fázích zásahů EUSF; vyzývá Komisi, aby zavedla prostředky nezbytné k rychlejšímu zpracování překladů dokumentů, které předkládají státy zasažené katastrofou, a zabránila tak jakémukoli zpoždění zásahů EUSF;

22. se znepokojením konstatuje, že doba mezi katastrofou a úplným vyplacením pomoci, jak uvádí Komise ve svých výročních zprávách o FSEU, je i nadále jednou z hlavních výzev FSEU; zdůrazňuje, že to má v současné situaci zvláštní význam, neboť pandemie COVID-19 a změna klimatu pravděpodobně povedou k výraznému nárůstu počtu žádostí, což by mohlo vést k dalším prodlevám; bere na vědomí názor Komise, že prostor pro urychlení rozhodovacího procesu pro uvolnění prostředků z FSEU byl plně využit prostřednictvím změn zavedených v revizi FSEU z roku 2014 a že prostor pro další urychlení uvolnění prostředků z FSEU je omezený; připomíná, že rychlá reakce na mimořádné situace může mít zásadní význam pro zajištění účinného fungování FSEU; zdůrazňuje, že to je obzvláště důležité v regionech s omezenými alternativními zdroji financování; vyzývá Komisi, aby vyčerpala veškeré možné způsoby, jak urychlit uvolnění prostředků z FSEU v rámci nového VFR, zejména pro méně rozvinuté regiony;

Zjištění vycházející z hodnocení

23. s politováním bere na vědomí zjištění hodnocení, že zprávy o provádění předkládané přijímajícími zeměmi se značně liší, pokud jde o délku, obsah a míru podrobnosti údajů; se znepokojením konstatuje, že vzhledem k těmto rozdílům není možné provádět systematické a srovnávací analýzy dosažených výsledků ani porovnávat plánované výsledky se skutečnými výsledky; dále konstatuje, že analyzované případové studie odhalily časté rozdíly mezi předpoklady ohledně priorit podpory z EUSF v prováděcí dohodě a skutečnými potřebami v praxi; je znepokojen tím, že tento nedostatek informací a srovnatelných údajů brání Komisi v účinném monitorování provádění EUSF a potenciálně ohrožuje účinné a účelné využívání EUSF, což má negativní dopad na podporu územní, hospodářské a sociální soudržnosti v EU;

24. bere na vědomí důkazy z případových studií obsažených v externí hodnotící zprávě, že provádění celého procesu zadávání veřejných zakázek v omezeném čase, který je k dispozici v krizové situaci, bylo pro některé přijímající státy náročné; upozorňuje, že zadávání veřejných zakázek v mimořádných situacích je oblastí, která je zvláště zranitelná vůči případům podvodů, korupce a nesrovnalostí, a z tohoto důvodu vyzdvihuje, že je důležité, aby existovaly účinné kontrolní systémy a postupy pro vyřizování stížností; zdůrazňuje, že je důležité zajistit, aby členské státy v reakci na krizové situace dodržovaly postupy zadávání veřejných zakázek; zdůrazňuje, že jakékoli výjimky musí zajistit soulad zadávacích řízení se zásadami řádného finančního řízení a ochrany finančních zájmů Unie, a to i na regionální a místní úrovni;

25. konstatuje, že aktivace EUSF je vyvolána katastrofou, a proto rozdělení finančních prostředků neodpovídá územním kvótám; je však překvapen zjištěním hodnocení, že příděly jsou soustředěny do malého počtu příjemců, přičemž 77 % finančních prostředků je rozděleno mezi čtyři největší členské státy; zdůrazňuje potřebu solidarity založené na potřebách s ohledem na schopnost přijímajících zemí čelit katastrofě;

26. konstatuje, že EUSF provádějí určené orgány v přijímajících zemích v souladu se zásadou sdíleného řízení; konstatuje, že pravomoci Komise ovlivňovat, které projekty jsou financovány, jsou proto omezené; připomíná Komisi usnesení Parlamentu ze dne 1. prosince 2016, v němž zdůraznil, že je důležité určit, zda byly dotace z EUSF využity v souladu se zásadami řádného finančního řízení, a vyzval Komisi a členské státy, aby zlepšily transparentnost a zajistily přístup veřejnosti k informacím v průběhu celého procesu uvolňování pomoci; vyzývá Komisi, aby věnovala zvláštní pozornost případům možného zneužití finančních prostředků z EUSF v rámci sdíleného řízení a aby zavedla kroky ke zvýšení transparentnosti a ke sledování a prevenci tohoto možného zneužití;

27. s politováním konstatuje, že některé intervence byly uzavřeny se zpožděním; je znepokojen tím, že v některých případech vnitrostátní orgány požadovaly delší lhůty pro poskytnutí odpovědí na auditní otázky nebo neodpověděly na opakované žádosti o informace z auditu; uznává význam včasných uzávěrek; vyzývá Komisi, aby informovala Parlament o těchto uzávěrkách;

28. konstatuje, že výroční zprávy Fondu solidarity EU se týkají období let 2008 až 2018 a jsou zveřejňovány neoprávněně; dále konstatuje, že za roky 2019 a 2020 nebyla dosud zveřejněna žádná výroční zpráva; připomíná Komisi její povinnost podávat každoročně do 1. července zprávu o činnosti EUSF v předchozím roce; vyzývá EÚD, aby v každoročním prohlášení o věrohodnosti týkajícího se provádění EUSF informoval Parlament o veškerých zjištěních;

29. trvá na tom, že je nutné plně ochránit úlohu rozpočtového orgánu; konstatuje, že v novém VFR jsou prostředky z EUSF zahrnuty do souhrnného rozpočtu a poskytovány prostřednictvím převodů; zdůrazňuje, že je třeba včas informovat o těchto převodech a že je bez ohledu na nový postup rovněž třeba, aby Komise poskytovala informace na stejné úrovni jako v předchozím VFR; vyjadřuje dále politování nad tím, že chybí podrobné podkladové informace o žádostech o podporu z EUSF, což brání kontrole, a trvá na tom, aby Komise poskytovala veškeré dostupné informace v souladu s článkem 4 nařízení o EUSF;

30. vyzývá EÚD, aby provedl nový audit EUSF v zájmu možného přehodnocení nástrojů a rozpočtu s cílem zajistit, aby byl k dispozici dostatečný a funkční rozpočet pro účinné řešení závažných a regionálních přírodních katastrof, jakož i závažných ohrožení veřejného zdraví;

31. připomíná, že cílem EUSF je projevovat a posilovat solidaritu; zdůrazňuje, že tohoto cíle lze dosáhnout pouze tehdy, budou-li si občané vědomi zásahů EUSF; zdůrazňuje v tomto ohledu význam posílení propagace; vyzývá členské státy, aby sdílely osvědčené postupy pro zvýšení viditelnosti EUSF; vybízí členské státy, aby do svých zpráv o provádění zahrnuly popis komunikačních a propagačních činností prováděných v souvislosti s operacemi EUSF s cílem poskytnout úplný a systematický přehled mediálního pokrytí;

32. vyjadřuje politování nad nedostatečným zviditelněním EUSF, což znamená, že není vždy jasně poukázáno na úlohu Unie; vyjadřuje politování nad tím, že nařízení o EUSF neobsahuje povinnost informovat veřejnost o podpoře z EUSF ani požadavek podávat o této podpoře zprávy; zdůrazňuje, že členské státy si vytvořily osvědčené postupy pro komunikaci o podpoře z EUSF, jako je používání vlajek a log Unie; vyzývá členské státy, aby o finanční pomoci z EUSF informovaly veřejnost a aby upozorňovaly na práce a služby, které byly nebo budou financovány z EUSF; očekává, že budoucí revize nařízení o EUSF bude zahrnovat povinnost informovat veřejnost o podpoře z EUSF a propagovat tuto podporu, například prostřednictvím vnitrostátních médií a dalších sdělovacích prostředků, s cílem zajistit informovanost občanů;

33. připomíná, že pomoc z EUSF pokrývá pouze obnovu stávající infrastruktury v oblasti energetiky, vody a odpadních vod, telekomunikací, dopravy, zdravotnictví a vzdělávání, a nikoli dodatečné náklady na rekonstrukci infrastruktury odolnější vůči katastrofám a změně klimatu, jak požaduje Zelená dohoda pro Evropu, která musí být financována přijímajícím státem z vlastních zdrojů a z jiných fondů Unie, jako je Evropský fond pro regionální rozvoj (EFRR) a Fond soudržnosti; vyzývá k vyšší míře součinnosti mezi nástroji politiky soudržnosti a EUSF;

34. vyzývá Komisi, aby určila regiony, které jsou náchylnější ke konkrétním nebo opakujícím se přírodním katastrofám, a aby navrhla akční plán pro zmírňování rizik a cílené anticipační činnosti; dále vyzývá Komisi, aby navrhla revizi EUSF s cílem zavést cílenější, účinnější a včasnější mechanismus rychlé reakce v oblastech a regionech, jež jsou náchylné ke konkrétním nebo opakujícím se přírodním katastrofám;

o

o o

35. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.